

ENV MAGAZINE

De JAARGANG • NUMMER 5 • 16 MAART 1991 • 1

HIJNT ELKE 14 DAGEN

**PENDELAARS KRIJGEN
HET HEEN EN WEER**

**DE KATER
VAN AAD
VAN DER NAAD**

HET CYNISME VAN AAD VAN DER NAAD

Van idealen kom je nooit meer af

Hij was een van de laatste vakbondsbestuurders die konden bogen op een hoog Van de Scheur-gehalte. Omdat de pensioenregeling van de bond geen vetpot is, scharrelt hij er af en toe wat bij. Ooit stukjeschrijver voor FNV Magazine, nu stamgast en VPRO-verslaggever in café Vita Nova in Den Haag.

"Komterin, jongens," klinkt het bekende hese, weerbarstige stemgeluid van Aad van der Naad, als hij zijn voordeur heeft geopend. Hij gaat ons voor naar de achterkamer. "Let niet op de rommel. Toen ik op de Ambachtsschool voor stukadoor leerde, hadden ze daar geen vak Verzorging, of zoiets." Hij bewoont zijn hoordevolle huisje alleen. Zijn twee dochters zijn het huis uit, vrouw Fietje is drie jaar geleden overleden.

Hij gaat zitten aan de huiskamertafel achter een berg voorgeserveerde shagjes. Aad van der Naad (61), de vakbondsman in hart en nieren; leider van de beroemde en beruchte Haagse wilde staking in 1956 tegen de lage lonen en de bestedingsbeperking; tijdens de grote bouwvakstaking in maart 1960 stakingsleider bij de bouwprojecten in de Haagse Mariahoeve; in 1977 hoofdbestuurder van de Bouw- en Houtbond FNV; schrijft van 1985 tot 1987 prikkelende columns in dit blad; presenteert vanaf oktober 1990 politiek nieuws in Keek op de Week, het wekelijkse VPRO-programma van Van Kooten en De Bie.

We zijn verbaasd dat u ons wilde ontvangen. Uw afscheid van FNV Magazine verliep niet zo prettig.

"Ach, dat is vergeten en vergeven. Ik kreeg ruzie met de redactie, omdat ik in mijn column de toenmalige FNV-voorzitter Pont een 'sociaal-bureaucraat, die uit is op een beter betaald baantje elders' had genoemd. Dat werd geschrapt en ik nam ontslag. Ik kreeg later gelijk en dat is mij genoeg. Zand erover."

Het verbaasde ons ook u vorig jaar bij Keek op de Week terug te zien. Hoe kwam u met Van Kooten en De Bie in contact?

"De Bie bleek mijn column in FNV Magazine altijd te lezen. Moet je maar 's op z'n revers letten: hij draagt de FNV-speld behorende bij een vijftientigjarig lidmaatschap."

Ook met hen kwam u in conflict, met de Golfoorlog als aanleiding.

"Kijk, 't zat zo. Eigenlijk lagen onze standpunten niet zover uit elkaar. Zij en ik, we waren tegen die rotoorlog, alleen wilde ik op de TV verder gaan dan zij. Ik wilde de publieke opinie bewerken om tot een massaal NEE tegen de oorlog te komen. Om verder bloedvergieten te voorkomen. Ja, maar Keek op de Week is amusement, zelden zij, en lachen om een oorlog dat kan niet, dus kunnen we het niet zoveel over

die oorlog hebben. Nou, toen heb ik er 't tijdje niet gepresenteerd tot de oorlog voorbij was en toen hebben we 't conflict bijgelegd."

U leek bij die gelegenheid zeer teleurgesteld ook in de vakbeweging.

"Ik heb er een fikse kater aan overgehouden. Dat 71% van de FNV-leden het welkomen eens was met het militaire ingrijpen van de Verenigde Staten en hun bondgenoten in het Golfgebied, heeft me versterkt. Ik was het er mee oneens dat de Federatieraad besloot niet mee te doen met demonstraties tegen de oorlog. Ik had 't Keek op de Week willen oproepen te doen, maar ach, laten we 't over iets anders hebben. De tienduizenden doden zijn bevestigend. Weer zeg ik: zand erover. We hebben onze vakantiereisjes alsnog geboekt, we hebben die nieuwe afwasmachine, zeilboot en auto, model '91, toch maar gekocht, want wat zal deze ouwe zak nou nog moeten gaan zitten doen!"

Nou, nou, zo oud bent u toch nog niet?

"Oud genoeg om vijf oorlogen te hebben meegemaakt waar Nederland aan het meegedaan: de Tweede Wereldoorlog, de Politie-Akties in Indonesië, Korea, Nieuw-Guinea en de Golfoorlog. We zullen we nu eens beginnen. Kunnen we de Verenigde Staten niet 's vragen of ze ons willen helpen om in Suriname orde op zaken te stellen? Sorry jongens, laat ik 't houden met dit soort cynische grapjes." Dan gaat Van der Naad koffie zetten nadat uit de grote hende op het dressoir een trommel met stroopwafels tevoren schijn is gekomen, legt hij uit hoe de oorlog zijn leven heeft bepaald.

"In 1945, ik was vijftien, is ons huis gebombarderd. We woonden in het Haagse Buitenzuidenhout en de Engelsen wilden de stambanen van de Duitse V2-raketten bombarderen en gooiden de bommen verkeerd. We hebben het er levend afgebracht, maar de Bevrijding, een maand later, hebben we nooit zo feestelijk gevonden. Je ouders zijn in één klap weg, dat vergeet je niet meer. Vandaar loopt een kaarsrechte lijn naar mijn lidmaatschap van de FNV-waaggroep Vrede en Ontwapening in 1979. In mijn betrokkenheid bij de acties van gewetensbezwaarden in 1983 bij de bouwprojecten in Woensdrecht. Oorlog is waanzin en lost nooit iets op. Maar genoeg. Er vinden jullie het dat Een van de Acht tegen is, op RTL, met Jos Brink? Goed hè?"

Nu maakt u weer een grapje. Waar komt dat cynisme vandaan?

"Je moet het zo zien: ik ben opgegroeid met idealen. En daar kom je nooit meer vanaf. Als die idealen later niet blijken te komen, kan je daar heel bitter van worden. Nou valt dat bij mij wel mee hoor, vind het heus nog leuk om m'n kop op de bus te laten zien en als ik bij voorbeeld

Clavan uitvoerig ingaat op de gebeurtenissen in de wereld en omstreken, werkt Van der Naald aan zijn voorraad shagjes.

Hansje Alders moet interviewen, 't is toch niet laten door dat taaltje van 'n te prikken. Ik vind Hansje wel een kereltje. Jammer voor hem dat het een beetje uit de belangstelling be-raken. En jammer voor het milieu."

mensen hebben geen idealen meer. u dat het idealisme terugkomt?

"Ik ben geen koffiedikkijker, ik weet het niet. En of dat goed zou zijn als de mensen weer idealistisch gaan denken, weet ik ook niet. Moet je aan deze ouwe rooie rakker ook niet vragen. Ik zal je een geheimpje vertellen. M'n oudste dochter brengt haar twee kinderen van drie en vijf wel 's hier. Heerlijke schatten zijn 't. En dan speelt de ze opa met ze, of ik lees voor uit Annie M.

G. Schmidt, maar dan moet ik ook altijd 'dat lied' voor ze zingen. En dan neem ik ze op schoot en dan zing ik - zachtjes, en zo zuiver als ik kan brommen - de Internatio-nale! En ze vinden het mooi! Erg hè?"

Leo van Haften
Foto Roel Bazen